

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 11. travnja NEDJELJA BOŽJEG MILOSRĐA – BIJELA NEDJELJA	8.00	Za zdravlje Karla; Za obitelj
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	U zahvalu Božjem milosrđu
	17.00	† Eva i Franjo Grgek; † Milan i Iva Gabelica
	18.30	Na čast Majci Božjoj za zdravlje unučadi
PONEDJELJAK, 12. travnja <i>Damjan, Davorka</i>	18.30	† iz ob. Ciberlin
UTORAK, 13. travnja <i>sv. Martin, papa, mučenik</i>	18.30	Za članove Vojske Bezgrešne; † Toma i Ante Bulić; † Iva i Marijan Koštić; † Višnjica Steiner Poljak
SRIJEDA, 14. travnja <i>Valerijan, Maksim</i>	18.30	† Grgo Boras i ob.; † fra Mladen Sesar
ČETVRTAK, 15. travnja <i>sl. Božji Petar Barbarić</i>	18.30	Na nakanu za Niku, Ninu i Nikolu; Za zdravlje Filipa Vukovića; † Zvonko i Tihomir Dalić; † Željko Kosina
PETAK, 16. travnja <i>sv. Bernardica, lurdaska vidjelica</i>	18.30	Za dobročinitelje, volontere i korisnike župnoga Caritasa; † Marija Vrkić; † Jure Gagić
SUBOTA, 17. travnja <i>Šimun, Ilija</i>	18.30	† iz ob. Luković; † iz ob. Micek; Za duhovna zvanja u našoj župi
NEDJELJA, 18. travnja TREĆA VAZMENA NEDJELJA	8.00	Za Tomislavovo zdravlje
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	
	17.00	
	18.30	† Stjepan i Jožefa Slaviček

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;

e-mail: zupa@malaterezija.hr

Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
930. God XXIII. 11. travnja 2021.

Bijela nedjelja - Nedjelja Božjega milosrđa

Bit ovoga blagdana težnja je i uzdanje u Božje milosrđe. Slavi se prve nedjelje nakon Uskrsa prema Kristovim željama koje je prenosila sveta Faustina, kojoj se Isus ukazivao više puta od veljače 1931. godine. Ruke svete Faustine naslikale su i poznatu sliku s natpisom: „Isuse, uzdam se u Te!“, sliku na kojoj je Isus prikazan s dvije zrake koje mu se šire iz srca – bijelom i crvenom.

Prema dnevniku sv. Faustine, na ovu nedjelju, na blagdan Božjega milosrđa, svaka duša koja se ispovjedi, pokaje se i pričesti na taj dan dobiva savršeni oprost od grijeha i kazna.

Isusovo obećanje moliteljima krunice Božjeg milosrđa

Moja kćeri, potiči duše moliti krunicu milosrđa koju sam ti dao. Meni se sviđa po ovoj krunici sve vam darovati za što me molite. Duše okorjelih grešnika ispunit ću mirom kad budu molili tu molitvu i bit će sretan čas njihove smrti. Piši za ožalošćene duše: Kad duša vidi i spozna težinu svojih grijeha, kad se pred njezinim očima odviše sav bezdan njezine bijede u koji se oborila, neka ne očajava, nego se s povjerenjem baci u ruke mojeg milosrđa, kao dijete u ruke svoje drage majke. Te duše imaju pravo prednosti na moje sućutno Srce, imaju prednost na moje milosrđe. Duša koja se pouzdaje u moju dobrotu, posebno mi se sviđa. Piši, kad se moli ova krunica milosrđa, kod umirućih neću stajati između mojeg Oca i umirućeg kao pravedni Sudac, nego kao Milosrdni Otkupitelj. (Dn 1541)

Isusovo obećanje širiteljima Božjeg milosrđa

Duše koje šire slavu mojeg milosrđa štitiću u cijelu njihovu životu, kao što nježna majka zaštićuje svoje dojenče. U času smrti neću im biti Sudac, nego milosrdni Otkupitelj. U tom posljednjem času duša nema ništa za svoju vlastitu obranu nego moje milosrđe.

Blago duši koja se u životu uranjala u izvor milosrđa, jer je pravednost neće dostići. (Dn 1075)

Opipljivo milosrđe

Dok čitamo uskrsne izvještaje, napose o tome što se dogodilo u zoru uskrsnuća i na sam dan, vidimo da su apostoli i žene koje su susrele Gospodina bili više nego zbunjeni. Njima je Gospodin bio na neki način neuhvatljiv, to jest neopipljiv. Nitko ga od njih nije dotaknuo onda kad im se ukazao, najviše radi toga jer im on sam nije ostavio mogućnost da to učine. Mariji Magdaleni koja je to pokušala na uskrsno jutro pored groba, Isus je rekao da ga ne dodiruje, to jest da se ne zadržava s njim, nego da ide navijestiti njegovoj braći da je uskrsnuo. A i kad se ukazao Petru i drugim apostolima u dvorani posljednje večere, premda je pokazao da je to on, nije ostavio dovoljno prostora za tjelesni kontakt, nego im je prije svega dao svoga Duha. Očito Gospodin nije htio da Marija Magdalena i apostoli svedu svoj doživljaj uskrsnuća samo na ono što mogu registrirati i dohvatiti tjelesna osjetila. Jedino onda kad je on smatrao prikladnim ili neophodnim, onda je dopustio da ga i osjetilima dožive, te se osvjedoče da se ne radi o utvari, nego o stvarnom Gospodinu.

Jedna takva prigoda je bila situacija koju je stvorio njegov učenik i apostol Toma kad je odbio povjerovati svojim kolegama da su ga vidjeli uskrsloga onu večer kad im se ukazao prošavši kroz zatvorena vrata. Uporno je odbijao vjerovati tvrdeći da će povjerovati samo ako vidi biljege čavala na Isusovim rukama i nogama, te ako stavi svoju ruku u njegov probodeni bok. Zato je Isus tjedan dana nakon toga došao ponovno među svoje učenike, te izričito pozvao Tomu da dođe staviti svoj prst u njegove rane i svoju ruku u njegov bok. Sveti Ivan ne spominje je li Toma išao to i učiniti, nego skreće pozornost da je ispovjedio Isusa kao svoga Gospodina i Boga. No bez obzira je li Toma opipao Gospodinove ruke i noge, kao i ranu boka, evanđelist Ivan je donio ovaj odlomak da pokaže kako se Uskrsli pokazao svojim učenicima kao opipljiv i prepoznatljiv. Isus je bio utjelovljen i ostao je trajno u svom tijelu koje je obdario slavom svoga uskrsnuća. Od svojih će učenika potom očekivati da i sami pruže isto svjedočanstvo, vrlo opipljivo njegova života i prisutnosti, a to su mogli učiniti samo tako su u njega istinski vjerovali.

Ma koliko nam se činilo čudno i neobično to što Gospodin traži od svojih učenika, ipak možemo se osvjedočiti da je to jedino bilo ispravno. A svjedočanstvo o tome imamo u vlastitom životu. Onda kad se grčevito držimo zemaljskoga i osjetilnih spoznaja, to nas redovito odvlači prema sjetilnosti koja je na ovaj ili onaj način grješna. U tom slučaju naša vjera nije drugima opipljiva ni dohvatljiva. Onda kad se vjerom držimo uskrsloga Gospodina, tada je naša vjera drugima vidljiva i opipljiva, tada je kušaju u svome životu kao dodir naše ljubavi i milosrđa. Zato nam je ovaj evanđeoski odlomak kao ispit savjesti da sagledamo koliko je naša vjera opipljiva i prepoznatljiva, to jest koliko drugi iz našega ponašanja i milosrdnog djelovanja vide da vjerujemo u uskrsnuće. Vjera u Uskrsloga trebala bi biti snažna da nas sve više utjelovljuje u život svijeta, te da tako preko vidljivih djela očitujemo njegovu nevidljivu prisutnost. Naša vjera u uskrsnuće treba biti tako čvrsta i temeljita, kao rukom opipljiva, da postaje temelj svake zemaljske aktivnost. Vjera nije nikakva apstraktna ideja ili princip, nego nevidljiva snaga koja postaje čin, te stoga ima

svoju težinu. Prema tome djela milosrđa su vidljivi znakovi nevidljive prisutnosti Uskrsloga u našim životima. A što više živimo od njegove nevidljive prisutnosti, to je naša vjera vidljivija po dobrim djelima milosrđa koja činimo.

Onda kad živimo na opipljiv, zemaljski način, tada naša vjera nije opipljiva, jer se zatvaramo u se, a ne vidimo potrebu drugoga pored nas. Zato je Isus od svojih učenika htio da žive na cjelovit način, da budio dio Božjeg plana milosrđa za svijet. Onda kad mi želimo tjelesnim osjetilima sve osjetiti, tada nitko ne može osjetiti našu vjeru, jer smo je sveli na sebi ljubno traženje svoga dobra. Tada je ostala zagušena osjetilima i osjetilnim doživljajem svijeta i zemaljskih potreba. Zato je Isus kod svojih učenika pokušao izgraditi svijest vjere o njegovom uskrsnuću i trajnoj uskrsnoj prisutnosti, ne osporavajući njihove ljudske potrebe i zahtjeve. U tom smislu je ispunio i Tomin zahtjeve kad je pokazao svoje rane i probodeni bok, dajući prigodu Tomi da se i opipom osvjedoči da se radi o istome uskrsnome Gospodinu.

Gospodin je prije svega htio da ga dotaknu vjerom, ali im je dao prigodu i za tjelesni dodir, jasno ukazujući na to kako su blaženiji oni koji ne videše a vjeruju. To jest, Isus je htio reći da su blaženiji oni koji vjerom vide, nego oni koji rukom traže. Upravo to je snaga i sveto proturječje naše vjere, jer postajemo vidljiviji, konkretniji i uočljiviji u društvu i ovom svijetu, što više vjerujemo u uskrsnuće, a manje se držimo opipljivih spoznaja i zemaljske sigurnosti. U tom smislu se prema našoj konkretiziranoj vjeri i djelotvornosti i vidi koliko smo djeca uskrsnuća i učenici Uskrsloga, odgojeni u njegovoj uskrsnoj školi za takve stavove i uvjerenja. Doista smo pozvani to biti, bez imalo uvijanja i ustručavanja, jer naša vjera u Uskrsloga vodi da hodimo putem djelotvorne milosrdne ljubavi kojoj će kruna biti i naš ulazak u nebesku slavu koju nam je otvorio Prvorodenac od mrtvih.

dr. sc. Ivan Bodrožić; <https://www.vjerajdijela.com/...>

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati sve do kraja rujna 2021. godine.
2. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755.
3. Uzmite ponuđeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.